

Mama

PRÓZA - LXVI. évfolyam, 31. szám, 2022. augusztus 5.

„(a) húgyszagú kapualjak belső felében álldogálni szokásommá vált mostanság, először a csilinél, most meg erre a kis genyóra kell várnom, köpök ki az út szélére, ha nem tudnám mit gondoljak róla, bizony nagyon csúnyákat gondolnék, köpök ki mégegyszer, tiszta szar ez a nap. utálok a károly körutat, az emberek nemnormálisak errefelé, nappal mindenki lökdösődik, az ördögkatlan ilyenkor is tele van fogatlanokkal, persze, hogy a mama itt él, ötven éve ez még rendes környék volt, nem csázkáltak a „fiatalok”, nem ömlött a gozsduból a szarszag, ide lehetett szülni három gyereket rendes körülmények közé, halálfélelem nélkül menni piacra, bár ki a faszom jár piacra ma már, itt az aldi két saroknyira, legfrissebb zöldség díjat nyert pár éve, vagy ilyesmi, az egyik kinti szakadt bőrpadról most fordul le az egyik csöves, ezek sosem hánynak, gondolom, annyit tudnak inni, mint az istennyila, de sosem látod őket háyni, most kéne kirámolni az öreget, tisztára nincs magánál, teljesen kivan, k.o. beleszívok a cigimbe, hosszú eve, tiszta lehúzás, hogy dupla akkorának néz ki, mint egy normál cigi, de csak a filtere hosszú, baszomnagy filtere van,”